

ת"פ 44094/11/14 - מדינת ישראל נגד רחמים רמי דבוש גל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 44094-11-14

14 פברואר 2016

לפני:

כב' השופט אורן שגב

מדינת ישראל

רחמים רמי דבוש גל

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם להורות על שליחתו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, וזאת במטרה להימנע מהרשעתו בעבירות בהן הודה, באמצעות בא כוחו בדיון שהתקיים בפניי ביום 01.12.15.
2. יצוין, כי העבירות נשוא כתב האישום הנן על פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל-197 וכן על תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה), תשמ"ח-1988.
3. לטענת הנאשם, מתקיימות בעניינו הנסיבות החריגות בהן דובר בפסיקת בית המשפט העליון ובית הדין הארצי לעבודה. בבקשתו, מפרט הנאשם את נסיבות ביצוע העבירה על ידו וכן טוען כי בהתאם לשני מכתבים שצרף מחברת אלקטרה בנייה בע"מ וקבוצת אורתם-מליבו בע"מ, רישום פלילי עלול להגביל שיבוצו של עובד בכלל האתרים בהם חברות אלה עובדות.
4. המאשימה התנגדה וטענה כי במקרה זה לא מתקיימות הנסיבות החריגות בהן דובר בפסיקה וכי אין בשני המכתבים שצורפו כדי לבסס מסקנה כי הרשעתו של הנאשם תוביל לפגיעה קונקרטית במשלח ידו. בנוסף, טענה כי גם אילו הצביע הנאשם על פגיעה קונקרטית, הרי שלא הסביר מדוע הרשעתו תגרור פגיעה גדולה יותר או חמורה יותר מזו הנגרמת באופן רגיל למי שהורשע בעבירה דומה וכן לא הסביר כיצד הימנעות מהרשעתו לא תפגע באינטרס הציבורי.

דיון והכרעה

5. לאחר ששקלתי את בקשת הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה, כי בנסיבות העניין, דינה להידחות, ואפרט.

עמוד 1

6. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי לפני ימים אחדים בלבד (ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח' ניתן ביום 08.11.14) (להלן - "הלכת חדוות הורים").

7. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ, מיום 5.2.14.

8. נביא להלן את עיקרי הדברים כלשונם:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).

על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה"

(הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין)

9. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי

"השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך..."
(הלכת חדוות הורים, סעיף 28 לפסק הדין)

ומן הכלל אל הפרט

10. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את טיעוני הנאשם ובחנתי את חומרת העבירה, אל מול הנזק שעלול להיגרם לו לכאורה, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה מהכלל, לפיו יש להרשיע את מי שביצע עבירה.

11. מקובלת עלי עמדת המדינה, לפיה הנאשם לא הניח תשתית ראיתית מספקת לעניין שיקולי הרתעה, אם תבוטל הרשעתו. אין לי אלא לאמץ את האמור בהחלטתה של חברתי, כב' השופת נטע רות בהע"ז 17490-08-10 **מדינת ישראל נ' סטון שירותי כוח אדם בע"מ ואח'.**

12. אציין, כי במקרה דנן קיים קשר הדוק בין העבירה שביצע הנאשם לבין עיסוקו השוטף ולפיכך, קיימת הלימה בין העבירה לבין הותרת ההרשעה על כנה.

13. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

14. המזכירות תזמן את הצדדים לדיון בטיעונים לעונש, במהלך חודש מרץ שנה זו.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ו, (14 פברואר 2016), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.